

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 23, No 2 (1972)

Υπεύθυνος सम्φώνιος τῆς νύμης :
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ
 ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ
 ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐκστρατημονικόν Σωματεῖον ἄνευνορι -
 σμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925
 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1972:
 Ἰωάννης Καρδῆσης,
 Κηφισίας 56, Ἀθήναι.

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πεν-
 ταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.)
 μελῶν τῆς Ε. Κ. Ε.

Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος
 τῆς Σ.Ε. Παναγιῆς Ν. Αραγῶνας
 Ὁδ. Βυζαντιοῦ 5—Νέα Σμύρνη
 Μέλη Συντάξεως Ἐπ.: Ε. Ν. Στοφόρος
 Κ. Χ. Σαταρίδης
 Μ. Μιστρογιάννη - Κορκοιοπούλου
 Δ. Χ. Μπρόβιος

ΠΡΟ-ΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Αἰλιὰ Κοβάνη
 Θεσσαλονικῆς 65 - Μοσχάτον

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
 ΗΜΕΡΟΜ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Ἀπρίλιος 1972

Ταχ. Διεύθυνσις:
 Ταχ. θυρίς 546
 Κεντρικόν Ταχυδρομεῖον
 Ἀθήναι

Συγγράμματα:
 Ἔτησια ἑξαμηνιακοῦ δρχ. 200
 Ἔτησια ἑξαμηνιακοῦ δρχ. 300
 Ἔτησια φοιτητῶν ἡμιστάτης δρχ. 50
 Ἔτησια φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς δρχ. 100
 Τμητὴ ἐκἄστου τεύχους δρχ. 50

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. P. N. Dragonas
 Vyzantiou str. 5
 Nea Smyrni, Athens.
 Greece.

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U. S. A. 10 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 23 Ἀπρίλιος - Ἰούνιος
 ΤΕΥΧΟΣ 2 1972

Bulletin

OF THE HELLENIC
 VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 23 April - June
 No 2 1972

Book reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20067](https://doi.org/10.12681/jhvms.20067)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1972). Book reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 23(2), 148–151.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.20067>

Βιβλιοκρισία - Νέα βιβλία

Book review

Prof. D. DERIVEAUX: **Reproduction chez les animaux domestiques** (1971)

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης, τῆς Ἑδρας τῆς Μαιευτικῆς καὶ Παθολογίας Ἀναπαραγωγῆς κ. Deriveaux, τρίτομον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Reproduction chez les animaux domestiques».

Εἰς τὸν π ρ ὼ τ ο ν τόμον, διαιρούμενον εἰς 9 κεφάλαια, ὁ συγγραφεὺς ἐκθέτει μετὰ γλαφυρότητος καὶ σαφηνείας ὅλας τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τοῦ τομέως τῆς φυσιολογίας, τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ τοῦ συγχρονισμοῦ τοῦ οἴστρου, ἐφ' ὧν τῶν ἀγροτικῶν ζώων.

Ἀρχικῶς ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τὴν φυσιολογίαν τῆς ὠοθήκης καὶ τὰς ἱστολογικὰς μεταβολὰς τοῦ γεννητικοῦ συστήματος κατὰ τὰ διάφορα στάδια τοῦ ὠοθητικοῦ κύκλου. Ἐν συνεχείᾳ ἐκθέτει ἐν συντομίᾳ, συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐπιστήμης, τὰς ὑφισταμένας ὁρμονικὰς σχέσεις μεταξύ ὠοθηκῶν καὶ γεννητικοῦ συστήματος.

Δίδονται λεπτομέρειαι ἐπὶ τῆς σπερματογενέσεως, τῆς ἐνδοκρινολογίας τοῦ ὄρχεως ὡς καὶ τῆς ὁρμονικῆς ἀλληλοεπιδράσεως μεταξύ τοῦ τελευταίου καὶ τῆς ὑποφύσεως.

Τὰ περὶ μακροβιότητος τοῦ σπερματοζωαρίου καὶ ὠαρίου καὶ περὶ τῶν παραγόντων γονιμότητος τοῦ ἄρρενος καὶ θήλειος ἐκτίθενται ἐν συντομίᾳ κατὰ τρόπον εὐληπτον καὶ συγκεκριμένον.

Εἰς τὸν δ ε ὕ τ ε ρ ο ν τόμον ὁ συγγραφεὺς ἀσχολούμενος μὲ τὴν τεχνητὴν σπερματέγχυσιν καὶ παθολογίαν ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἄρρενος χωρίζει αὐτὸν εἰς 2 μέρη : εἰς τὸ Α' μέρος ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἄρρενος, εἰς δὲ τὸ Β' μέρος μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως.

Εἰς τὸ Α' μέρος, χωριζόμενον εἰς δύο κεφάλαια ἐκτίθενται ἅπασαι αἱ κλινικαὶ μέθοδοι ἐξετάσεως τῶν σπερματοδοτῶν ἀρρένων ὡς καὶ αἱ σύγχρονοι μέθοδοι ἐκτιμῆσεως τῆς γονιμότητος τοῦ σπέρματος.

Εἰς τὸ Β' μέρος, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ ὅλα τὰ κατοικίδια ζῶα καὶ περιγράφει κατὰ τρόπον μεθοδικὸν τὴν σπερματοσυλλογὴν, τὴν ἀραίωσιν καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ νωποῦ σπέρματος, τὴν ἀραίωσιν καὶ ψῦξιν τοῦ κατεψυγμένου σπέρματος, τὸν τρόπον ἐξετάσεως καὶ ἐπιλογῆς τῶν καταλλήλων σπερματοδοτῶν ταύρων, τὴν τεχνικὴν ἐγχύσεως τοῦ σπέρματος, τὰ προτερήματα καὶ μειονεκτήματα τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως καὶ τὴν παθολογίαν ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἄρρενος.

Εἰς τὸν τόμον αὐτόν, ἐκτάσεως 175 σελίδων, ἐμπλουτισμένον μὲ παραστατικὰς εἰκόνας, ὁ συγγραφεὺς δίδει εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν τεχνητὴν σπερματέγχυσιν, σαφῆ καὶ πλήρη εἰκόνα περὶ τῆς σημερινῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τῆς συγχρόνου ταύτης μεθόδου τῆς ἀναπαραγωγῆς.

Εἰς τὸν τρίτον τόμον, ἐκτάσεως 242 σελίδων, ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὴν παθολογίαν ἀναπαραγωγῆς τοῦ θήλεος. Τὸν τόμον αὐτόν χωρίζει εἰς 5 μέρη :

Εἰς τὸ Α' μέρος ἐκτίθενται αἱ μέθοδοι ἐξετάσεως τῶν στειρῶν θηλέων, περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ λειτουργικαὶ ἀνωμαλίαι τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἡ αἰτιολογία τῶν πρωτίμων ἐμβρυϊκῶν θανάτων καὶ ἀποβολῶν ὡς καὶ ἡ στειρότης ἢ ὀφειλομένη εἰς κοινὰ μολυσματικὰ αἴτια.

Εἰς τὸ Β' μέρος περιλαμβάνονται τὰ κληρονομικῆς φύσεως αἴτια στειρότητος.

Εἰς τὸ Γ' μέρος ἐκτίθεται μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ σαφηνείας ὁ ρόλος τῆς διατροφῆς ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ διαλαμβάνεται ἡ σημασία τοῦ ὑποσιτισμοῦ, τοῦ ὑπερσιτισμοῦ ὡς καὶ ὁ ρόλος τῶν διαφόρων συστατικῶν τῆς τροφῆς ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς.

Εἰς τὸ Δ' μέρος ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείᾳ αἱ εἰδικῆς φύσεως τοῦ ἀναπαραγωγικοῦ συστήματος μολύνσεις αἱ προκαλοῦσαι στειρότητα, ἡ τριχομοναδίασις, ἡ δονακίωσις, ἡ βρουκέλωσις, αἱ ἰώσεις, αἱ μυκητιάσεις, ἡ μυκοπλάσματος, ἡ λεπτοσπείρωσις καὶ ἡ λιστερίωσις.

Τέλος εἰς τὸ Ε' μέρος περιλαμβάνονται ἐν συντομίᾳ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τοῦ συγχρονισμοῦ τοῦ οἴστρου εἰς τὰ βοοειδῆ, τὴν ἀμνάδα, τὴν σὺν καὶ ἐπὶ τῆς μεταμοσχεύσεως γονιμοποιημένων ὠαρίων.

Ὅντω, τὸ ἀνωτέρω τρίτομον, σύγγραμμα ἐν ᾧ διαπραγματεύεται ἐν συντομίᾳ τὰ διάφορα θέματα τῆς ἐπιστήμης τῆς φυσιολογίας καὶ παθολογίας τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ τῆς τεχνητῆς σπερματέγχυσεως, διακρίνεται ἐν τούτοις διὰ τὴν μετὰ μεθοδικότητος διάταξιν τῶν κεφαλαίων, τὴν σαφήνειαν καὶ ἀκριβολογίαν ὡς καὶ τὴν ἀριότητα αὐτοῦ.

Ἔνεκα τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων κρίνεται ὡς λίαν χρήσιμον ὄχι μόνον διὰ τοὺς φοιτητὰς ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα ἐπιστήμονα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἀναπαραγωγὴν τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ τὴν τεχνητὴν σπερματέγχυσιν.

Κ. ΒΛΑΧΟΣ

(Τακτικὸς Καθηγ. Πανεπιστημίου)

E. ABONNENC: **Les Phlebotomes de la région Ethiopienne.** (Οί Φλεβοτόμοι τῆς Αἰθιοπικῆς περιοχῆς).

1972, Mémoire O.R.S.T.O.M. No 55.

Εἰς τόμος, 300 σελ., τιμὴ 90 F.F.

Éditions de l'Office de la Recherche Scientifique et Technique Outre-Mer, 70-74, Route d'Alnay, 93, Bondy-France.

Ἡ σπουδαιότης τῶν Φλεβοτόμων εἰς τὴν Ἱατρικὴν ἔγκειται εἰς τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον διαδραματίζουν τὰ ἔντομα ταῦτα εἰς τὴν μετάδοσιν διαφόρων νόσων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων. Οἱ Φλεβοτόμοι δύνανται νὰ μεταδώσουν τὸν πυρετὸν τῶν τριῶν ἡμερῶν (Ἀνατολικὴ Μεσόγειος), τὸ Περουβιανὸν κονδύλωμα (Νότιος Ἀμερικὴ) καὶ τὰς σπλαγχνικὰς καὶ δερματικὰς Λεῖσημανιάσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων.

Ὁ συγγραφεὺς, εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ βιβλίου, ἀναφέρεται εἰς τοὺς τρόπους ἀναζητήσεως καὶ συλλήψεως τῶν ἐντόμων, τὰς τεχνικὰς χειρισμοῦ, συντηρήσεως, ἀνατομικῆς καὶ ἱστολογικῆς ἐξετάσεως, ὡς καὶ τὸν τρόπον ἐκτροφῆς τούτων. Ἐπίσης περιγράφονται ἡ βιολογία, ἡ γενικὴ γεωγραφικὴ κατανομή, ἡ μορφολογία καὶ ἡ γενικὴ ἀνατομικὴ ὡς καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν Φλεβοτόμων εἰς τὴν Ἱατρικὴν.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ταξινομοῦνται οἱ Φλεβοτόμοι τῆς Αἰθιοπικῆς περιοχῆς, ἀναφέρονται αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ὁ συγγραφεὺς στηρίζει τὴν ταξινόμησιν καὶ περιγράφονται τὰ εἶδη τῆς ἐν λόγω περιοχῆς.

Πολλὰ καὶ λεπτομερεῖς εἰκόνες, γραφικὰ παραστάσεις, πίνακες, χάρται κατανομῆς τῶν Φλεβοτόμων καθιστοῦν εὐχερῆ τὴν κατανόησιν τοῦ κειμένου, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἐντόμων τούτων. Ἐπὶ πλέον, ἡ μονογραφία αὕτη συνοδεύεται ὑπὸ πλουσίας βιβλιογραφίας.

ΧΡ. ΠΑΠΗΟΥΣ

A. BRION, J. - C. GUILLON, J. - P. WILLEMART: **L'encephalomyelite infectieuse aviaire.** (Ἡ λοιμώδης ἐγκεφαλομυελίτις τῶν πτηνῶν).

Συλλογὴ «**Les Maladies animales à virus**», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν P. Lepine καὶ P. Goret. Τιμὴ : 42 F. F.

L'Expantion Editeurs, 15, rue St - Benoit, Paris 6. Ἔτος ἐκδόσεως 1972, εἰς τόμος 18×24,5, 168 σελ., 20 παραστάσεις. Τιμὴ 42 F. F.

Ἡ νόσος εἶναι γνωστὴ εἰς Η.Π.Α. ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930, ἡ δὲ ἰογενὴς τῆς προέλευσις ἀπὸ τὸ 1934. Εἰς Γαλλίαν αὕτη ἐνεφανίσθη τὸ 1959

καὶ ἔκτοτε ἀποτελεῖ σοβαρώτατον πρόβλημα διὰ τοὺς πτηνοτρόφους.

Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου τούτου A. Brion, J. C. Guillon καὶ J. P. Willemart διὰ τῶν προσωπικῶν των ἐρευνῶν ἔχουν συμβάλλει εἰς τὴν καλλιτέραν γνῶσιν τῆς νόσου. Οὕτω, ἐκτὸς τῶν γενικῶν δεδομένων τὰ ὁποῖα ἀντλοῦνται ἐκ τῆς πλουσίας βιβλιογραφίας τῆς σχετικῆς μὲ τὴν ἐγκεφαλομυελίτιδα τῶν πτηνῶν, περιέχεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὁ καρπὸς τῶν παρατηρήσεων καὶ τῆς πείρας τῶν συγγραφέων ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἡ νόσος εὐμετάβλητος ὡς πρὸς τὰς κλινικὰς ἐκδηλώσεις, ἐξ ὧν αἱ παραλύσεις καὶ ὁ τρόμος εἶναι αἱ πλεόν σταθεραί, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ ὀνομασίαι αὐτῆς «epidemic tremor», συνδυάζει λίαν παραδόξως τὰς φλεγμονώδεις ἀλλοιώσεις τῶν νευρικῶν κέντρων καὶ τὴν ὀξῶδη διήθησιν ὠρισμένων σπλαγχνικῶν ὀργάνων, ἐμφανίζουσα οὕτω ὁμοιότητας μὲ τὰς λευκώσεις.

Ἡ διάγνωσις δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλος καὶ διὰ τοῦτο ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείαι αἱ χρησιμοποιούμεναι σήμερον μέθοδοι. Δέον ὅπως γίνῃ διαφορικὴ διάγνωσις ἐκ τῶν ἄλλων παραλυτικῶν νόσων τῶν πτηνῶν, ὅπως ἡ ἐγκεφαλομυελίτις, ἡ ψευδοπανώλης καὶ ἡ νευρολεμφωμάτωσις.

Ἡ μελέτη τῆς μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ ἀπέδειξεν ὅτι, ἐκ τῆς μεμολυσμένης ὠσόκου ὄρνιθος ὁ ἰὸς περνᾷ εἰς τὰ ὠὰ κατὰ τὰς ὀλίγας ἐβδομάδας μετὰ τὴν μόλυνσιν, ἕως ὅτου παραχθῇ σημαντικὴ ποσότης ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων, ἅτινα καταστρέφουν τὸν ἰὸν ἐντὸς τῶν ὠῶν. Ὁ κάθετος οὗτος τρόπος μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ εἶναι πρακτικῶς ὁ μόνος ὅστις ἀπολήγει εἰς κλινικὴν νόσον εἰς τοὺς νεοσσούς, ἐν ᾧ ὁ ὀριζόντιος τοιοῦτος ἀπὸ πτηνὸν εἰς πτηνὸν διακωινίζει τὴν παρουσίαι αὐτοῦ ἄνευ κλινικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἐν συνεχείαι δίδονται στοιχεῖα διὰ τὴν προφύλαξιν, τὰ ἐμβόλια καὶ τοὺς ἐμβολιασμούς.

Τὸ βιβλίον περιέχει εἰκονογραφίας, σχήματα, γραφικὰς παραστάσεις, συμπληροῦνται δὲ ὑπὸ πλουσίας βιβλιογραφίας.